

DAVID OCH GOLIAT

ANDLIG LÄSNING

Att läsa väl är att lyssna noga. Därför är mötet med den enkla bibeltexten oöverträffat. Först läser vi och möter en berättelse. Sedan läser vi igen och möter ett budskap. Därefter läser vi på nytt och möter Författaren. Snart har boken läst oss. Denna läsning kallas för andlig läsning, eller, för den som vill tala med teologerna, "lectio divina".

Så här skriver Stefan Djupsjöbacka: "Den andliga läsningen kräver uppehåll, idisslande, ett hjärtats gungande och vaggande i texternas välkända och trygga formuleringar. Den andliga läsningen syftar inte till inhämtning av ny information. Snarare handlar det om upprepning av det bekanta och välkända. Man suger på orden och låter dem bli bön. Läsningen är alltså – ur detta snäva perspektiv sett – ett medel till bön som samtal, en dialog med Gud. När stegen inte längre behövs knuffar man ner den. Läsningen har övergått i bön. Den givna texten fungerar som det bogseringsplan som drar upp segelflygplanet. När segelflyget fått luft under vingarna, kopplas linan loss och motorplanet har fyllt sin funktion. Andliga vägledare brukar konstatera att den andliga läsningen leder till förenkling, reducering av mångfalden till några få väsentliga angelägenheter. Kvar blir till sist vanligtvis bibeln."

Det sker någonting i våra liv när vi möter (när vi verkligen möter) bibelordet. Den polsk-engelske författaren Joseph Conrad skrev till en vän: "Vilka underbara nyheter att just du tycker om min bok ty man skriver bara halva boken, andra hälften får läsare ta hand om."

Guds ord är givet en gång för alla. Nu ges det till dig, in i din tanke- och erfarenhetsvärld, och någonting nytt sker.

*Varje dag öppnar han
den tusenåriga boken*

*det välbekanta landskapet
med den främmande vinden*

*som för honom från brant till brant
från insikt till insikt*

*ända tills hans tanke lämnar
det högsta redet*

*och han fortsätter att läsa
med slutna ögon.*

(Ingemar Leckius: ur "Vid terebinträdets", 1989)

NÄRBILDER

Bibels berättelser om Guds möten med människor är närbilder av Guds omsorg och makt. I dessa möten kan vi själva hitta vägledning för vårt sökande, grund för vår tro och näring för vår glädje.

Den här våren använder vi oss av ett antal berättelser om människors möte med Gud i vår Bibel. Vår önskan är att de skulle hjälpa oss att själva göra liknande gudsmöten. Som du nog ska upptäcka handlar de alla nämligen om oss.

Här föreslår jag en övning där man lite lekfullt närmar sig den andliga läsningen. Samma övning fungerar för alla texter. Den blir också en naturlig övergång till den avslutande bönen, för dem som så önskar. Men det bestämmer ni förstås själva. För de grupper som inte önskar använda sig av denna övning följer sist av allt ett antal studiefrågor till texten, lämpliga för kvällens samtal. Olika lösningar passar olika grupper.

EN ÖVNING

Ibland blir det LÅSNING i vårt böneliv. Men det finns en LÖSNING. Den heter LÄSNING. Läs Bibeln och låt den väcka död längtan till liv och förlamad trötthet till glädje. Lagg bort krav, "måsten" och praktighet och möt Guds ord. Det finns många olika former för andlig läsning. Här ska vi använda oss av en variant som passar bra för en grupp. Den är också föredömligt enkel. Egentligen går den ut på att man läser bibeltexten tre gånger.

Varje gång man läser gör man det utifrån tre olika sätt att lyssna. Här kan vi komma ihåg Joseph Conrads ord: "...man skriver bara halva boken, andra hälften får läsare ta hand om."

I detta möte med texten händer något inom oss och resultatet hjälper oss att förstå både vem Gud är och vilka vi är.

Så här går det till: Utse en uppläsare som läser texten högt, tydligt och långsamt.

Första gången du hör texten (och gärna har den framför dig i samma översättning som uppläsaren) är min fråga till dig:

1. Vilket uttryck i texten, några ord, ett begrepp, en liten scen eller liknande fäster du dig vid mest?

När texten nu är läst går ni laget runt så att alla får berätta.

Därefter läser uppläsaren texten en gång till. Denna andra gång vill jag att du funderar över detta: **2. Varför tror du att du fäster dig vid just det där uttrycket? Säger det något om dig eller om din situation?**

Att vi fångas av vissa saker beror ofta på att vi känner igen oss själva eller att det får en genklang i något som är viktigt för oss.

Efter att ha gått laget runt igen, där alla fått sitt tillfälle att säga vad man nu vill säga, läser uppläsaren texten en tredje gång. Denna gång ska du fundera på följande fråga: **3. Finns det något som du nu, efter läsning, diskussion och eventuella upptäckter, behöver GÖRA? Finns beslut att ta? Finns det något du vill att dina vänner ska be för?**

Skriv upp detta. Om ni nu är framme vid bönestunden så är det lämpligt att gå laget runt igen och därefter stanna upp kort inför den som berättat, för att be en eller några böner för honom eller henne. Vill ni dröja kvar inför texten för att diskutera den, kanske med hjälp av mina samtalsfrågor, spar ni denna runda till avslutningens bönestund.

TEXTLÄSNING: 1 Sam 17: 31-50

SAMTALSFRÅGOR:

(Alternativ för grupper som inte vill använda ovanstående övning.)

1. Goliat

Vad kännetecknade honom?

Finns det likheter mellan Goliats attityder och de attityder vi möter idag?

Kan du ge egna exempel?

2. Saul

Hur framställs Saul i berättelsen?

Vad säger du om hans ledarskap?

3. David

Varför valde Gud David?

Finns det något i framställningen av David som gör intryck på dig?

David visste att han var kallad av Gud. Det är varje kristen. Skulle du säga att du har en god uppfattning omkring vad du själv är kallad till?

Är det viktigt att leva i sin kallelse? Varför?

Hur tänker du dig att man kan förstå sin kallelse?

4. Övrigt

Finns det något annat i berättelsen du fäster dig vid, eller som betyder något särskilt för just nu?